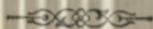

отлича отъ скотоветѣ и отъ птиците по това само, дѣто има срѣдствата да ся ползува отъ знаніята на прѣродителите си. Ластовицата зиде истото гнѣзdo, което баща ѝ и майка ѝ сѫ зидили, и врабчето не печели нищо отъ опитътъ на родителите си. Сынътъ на мудрыйтъ шупарь, ако бы той ималъ сынъ, щѣше да бѫде простъ единъ скотъ, добъръ само заради добрытѣ си свински бутове. Человѣкъ е по-другояче. Нашитѣ прѣдѣди сѫ обитавали въ пещери и стѣници (чаджри), а ний правимъ палаты за богатытѣ и успокоителни колиби за сиромасытѣ. А защо това? Защото имамъ силѣ, като сматрямъ минълото, да правимъ еще по-хубаво онова което сѫ по-за хубаво правили прѣродителите ни, и да отбѣгвамъ отъ погрѣшките имъ. Но за да извършвамъ това изиска ся да изучавамъ исторїятѣ, и да ѹѣ сравнявамъ съ това което става днесъ.

Послушанието и наказанието.

Какво не изговаряно благословеніе за дѣцата е по-слушанието! Колко съхранително на благополучието, и прѣдпазително отъ злополучието е това, дѣто да ся приучват нѣкой отъ наймладый си възрастъ на съвършенно повиновеніе! Дѣцата трѣба да ся не подвояватъ, нито да пытатъ защо, но трѣба на часътъ да извършватъ онова което имъ за добро заповѣда баща имъ или майка имъ. Младото клонче лесно ся прѣгънива, но слѣдъ изминуваніето на малко години то става кораво, и тогазъ ся счува прѣди да ся прѣгъне. Малко едно постоянство отъ странѣ на родителите изнайнапрѣдъ ще ги отърве отъ многогодишно скърбяніе. Като постояннствува да искатъ отъ дѣцата да имъ ся покоряватъ и да ги слушатъ, трѣба да гледатъ и тѣ да ги не раздразневатъ нито чрѣзъ безумни и несмыслени заповѣди да ги докарватъ до да не рачатъ да ся покорятъ и да послушватъ. А когато стане нужда да ги накажатъ за нѣщо, нека внимаватъ да извършватъ това не насилиенно и съсъ гнѣвъ, но като дѣлностъ, тихомъ и съсъ съболѣзваніе.